

Tämän suhteen merkitystä ei ole sillä, saako pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen palvelutalon pitäjä tukia tai muunlaista etuutta taikka rahoitusta julkisvallalta.

⁽¹⁾ EUVL C 339, 29.9.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 21.1.2016 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Vilniaus miesto apylinkės teismas ja Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Liettua) – ERGO Insurance SE, edustajanaan ERGO Insurance SE Lietuvis filialas v. If P&C Insurance AS, edustajanaan If P&C Insurance AS filialas (asia C-359/14) sekä Gjensidige Baltic AAS, edustajanaan Gjensidige Baltic AAS Lietuvis filialas v. PZU Lietuva UAB DK (asia C-475/14)

(Yhdistetyt asiat C-359/14 ja C-475/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyynnö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Sovellettavan lain valinta — Asetukset (EY) N:o 864/2007 ja (EY) N:o 593/2008 — Direktiivi 2009/103/EY — Vetoauton ja siihen kytketyn perävaunun aiheuttama onnettomuus, kun kummankin ajoneuvon liikennevakuutus on otettu eri vakuutusyhtiöstä — Onnettomuus, joka on sattunut muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa vakuutus sopimukset on tehty — Vakuutuksenantajien välinen takautumiskanne — Sovellettava laki — Sopimusvelvoitteen ja sopimukseen perustumattoman velvoitteen käsitteet)

(2016/C 098/09)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisuja pyytäneet tuomioistuimet

Vilniaus miesto apylinkės teismas ja Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pääasian asianosaiset

Kantajat: ERGO Insurance SE, edustajanaan ERGO Insurance SE Lietuvis filialas (C-359/14) ja Gjensidige Baltic AAS, edustajanaan Gjensidige Baltic AAS Lietuvis filialas (C-475/14)

Vastaajat: If P&C Insurance AS, edustajanaan If P&C Insurance AS filialas (C-359/14) ja PZU Lietuva UAB DK (C-475/14)

Tuomiolauselma

Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/103/EY 14 artiklan b alakohtaa on tulkittava siten, ettei tähän säännökseen sisälly erityistä lainvalintasääntöä, jonka perusteella olisi määritettävä vakuutuksenantajien väliseen takautumiskanteeseen sovellettava laki pääasioissa kyseessä olevien kaltaisissa tilanteissa.

Sopimusveloitteisiin sovellettavasta laista 17.6.2008 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) ja sopimukseen perustumattomiin veloitteisiin sovellettavasta laista 11.7.2007 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 864/2007 (Rooma II) on tulkittava siten, että vetoauton vakuutusenantajan, joka on korvannut kyseisen ajoneuvon kuljettajan aiheuttamasta onnettomuudesta johtuneet vahingot vahingonkäräjöille, nostamaan takautumiskanteeseen onnettomuustilanteessa vedetyn perävaunun vakuutusenantajaa vastaan sovellettava laki määräytyy asetuksen N:o 593/2008 7 artiklan mukaisesti, jos tähän onnettomuuteen asetuksen N:o 864/2007 4 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen nojalla sovellettavissa sopimukseen perustumatonta korvausvastuuta koskeissa säännöksissä säädetään vahingonkorvausvelvollisuuden jakautumisesta.

⁽¹⁾ EUVL C 329, 22.9.2014.
EUVL C 7, 12.1.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 20.1.2016 – Valittajana Toshiba Corporation muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-373/14 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — SEUT 101 artiklan 1 kohta — Tehomuuntajien markkinat — Suullinen sopimus markkinoiden jakamisesta ("herrasmiesopimus") — Tarkoitukseen perustuva kilpailunrajoitus — Markkinoille pääsyn esteet — Olettama laittomaan kartelliin osallistumisesta — Sakot — Sakkojen laskennasta annetut suuntaviivat (2006) — 18 kohta)

(2016/C 098/10)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Toshiba Corporation (Tokio, Japani) (edustajat: solicitor J. MacLennan, Rechtsanwalt A. Schulz, avocat J. Jourdan ja avocat P. Berghe)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Ronkes Agerbeek, J. Norris-Usher ja K. Mojzesowicz)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Toshiba Corporation veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 339, 29.9.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.1.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesverwaltungsgericht – Saksa) – Vodafone GmbH v. Saksan valtio

(Asia C-395/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sähköisiä viestintäverkkoja ja palveluja koskeva yhteinen sääntelyjärjestelmä — Direktiivi 2002/21/EY — 7 artiklan 3 kohta — Sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden vakiinnuttamismenettely — Direktiivi 2002/19/EY — 8 ja 13 artikla — Operaattori, jolla katsotaan olevan huomattava markkinavoima — Kansallisten sääntelyviranomaisten asettamat veloitteet — Hintavalvonta ja kustannuslaskentajärjestelmiin liittyvät velvollisuudet — Matkapuhelujen terminointimaksujen hyväksyminen)

(2016/C 098/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht